

1913-09-14

þý š ÅÀÁ Á ¹ ± ⁰ ï Â ; í » ± ³/₄ - ± Á . 3 9 0

Library of Neapolis University Pafos

<http://hdl.handle.net/11728/9520>

Downloaded from HEPHAESTUS Repository, Neapolis University institutional repository

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ

Ἡ συνδρομὴ εἶνε προπληρωτέα	
προχειρεσική:	
Ἐπεισία δὲ Χάνερφ	Ζελλ. 10
Ἐξάμηνος	5
Ἐπεισία δὲ τῷ ἔξιτεροινῷ	12
Ἐξάμηνος	7
Εἰδοποιήσεις καὶ διατριβαῖ	τὴν γεμα-
βίην	Γρ. 2.

ΚΥΠΡΙΑΚΟΣ ΦΥΛΑΞ

Αἱ ἐπιστολαὶ τῆς Διευθύνσεως.

Τὰ χειρόγραφα δὲν ἔπιστρέφονται.

ΓΡΑΦΕΙΑ :
Κεντρική Όδος.—Άγορά Κ.

Τιμὴ ἑκάστου φύλλου γρ. 2

ΕΦΡΑΙΜ Κ. ΠΕΤΡΙΔΗΣ

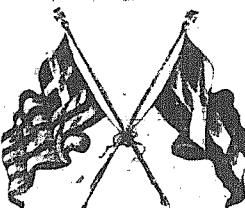
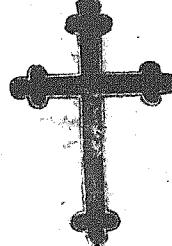
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΗΡΑΚΛΕΙΟΣ

Κροτήσωμεν σήμερον ὡσματικὴν πανίγυριν

καὶ φαιδρῷ τῷ προσώπῳ καὶ τῇ γλώττῃ τρανῶς βοήσωμεν :

EN TOYTO: NIKAI

·Σωσον, Κύριε, τὸν λαόν Σου καὶ εὐλό-

γησον τὴν αληρονόμιαν. Σου, νίκας τοῖς Βασικενσι
κατὰ θαρβάρων δωρούμενος».

ΜΑΚΑΡΙΟΙ οι λαοί δσων τάς καρδίας δὲν ἔφθειρε τοῦ αἰῶνος ή ὑλιστική τύρβη καὶ δὲν ἤμβλυνε τάς ψυχὰς αὐτῶν ἡ περὶ τοῦ παχυλοῦ βίου διηνεκῆς μέρουμα. Οἱ λαοὶ οὗτοι κατὰ τὴν ἡμέραν ταύτην θὰ αἰσθάνονται τὴν ἡδιστικήν καὶ τερπνοτάτην ψυχικὴν ἀγαλλίασιν ἀτενίζοντες τὸ ιερώτατον καὶ διγιώτατον σύμβολον τὸν Τίμιον καὶ πανάγιον Σταυρὸν. τοῦ Κυρίου καὶ νοερῶς ἀναπολούντες τὸ θεῖον καὶ σωτήριον ἔργον Του ὑπέρ τῆς ἀνθρωπότητος. 'Υπὲρ πάντας δύως τοὺς λαοὺς οἱ Ἑλληνες, ἡμεῖς ὑπερήφανοι καὶ ἀγαλλόμενοι χαιρέτιζομεν τὴν τρισένδοξον καὶ τρισαγίαν ὑψωσιν τοῦ Σταυροῦ καὶ μετὰ κατανύξεως βαθυτάτης κλίνομεν τὸ γόνυ καὶ προσκυνοῦμεν καὶ αἰνοῦμεν τὸ δυσθεώρητον ἥψικαν ὑψός καὶ τὸ οὐρανόμηχος μεγαλεῖόν Του. 'Η ἡμέρα αὕτη δὲν εἰνε δι' ἡμᾶς ἀπλῇ πανήγυρις καὶ ἐορτὴ θρησκευτική, ἀλλὰ πολυσήμαντος Ιστορική καὶ ἐθνική ἀνάμνησις ἐναρμονιζομένη θαυμασίως πρὸς τάς ἐνδόξους καὶ λαμπρὰς ἡμέρας ἃ διαγέται τὸ ἡμέτερον ἔθνος ἀπὸ ἑνὸς σχεδὸν ἔτους.

Ας διαγει τὸ ἡμέτερον ἐννος ἀπὸ ἑνὸς σχεδὸν ἔτους.

Ἡ Ὑψωσις τοῦ Τιμίου Σταυροῦ ἀποτελεῖ γένον ἀδαμάντινον κρίκον συνδέοντα τὴν μακρὰν σειρὰν μεγάλων καὶ λαμπρῶν κατορθωμάτων ὑπὲρ τῆς προόδου καὶ τοῦ πολιτισμοῦ τῆς ἀνθρωπότητος μετὰ τῶν νέων καὶ ἐνδόξων ἔργων καὶ ἀγώνων τῆς φυλῆς ἡμῶν ὑπὲρ τοῦ θείου ἔργου, τοῦ Κυρίου καὶ τοῦ Εὐαγγελίου αὐτοῦ ἐν τῷ κόσμῳ.

**Ανεβίσθαν παλαιοὶ καὶ ἔνδοξοὶ χρόνοι καὶ ἐπὶ τῶν ιστορικῶν χωρῶν, ὅπου ἡ πλοῦντο τῆς δουλείας ὁ σκοτεινὸς ζόφος καὶ κατέπινγε πάσαν πνοὴν ὁ ἐφιάλτης βαρβάρου καὶ ὠμῆς τυραννίας ἐπὶ αἰώνας μακρῷν, ἀνέτειλε τὸ ίλαρδν καὶ γλυκὺν καὶ θεσπέσιον φῶς τοῦ Σταυροῦ, τοῦ ἐπιφανέντος εἰς τὸν ισαπόστολον καὶ θεόπεμπτον Κωνσταντίνον τὸν Μέγαν.*

“Ἐν τούτῳ νέκα” ἵνα τὸ οὐράνιον παφράγγελμα πρὸς τὸν τάλαντευμένον καὶ αἰώνιούμενον Στρατηλάτην μεταῖ τοῦ παλαιοῦ καὶ τοῦ καινοῦ κόσμου, τὸν ἀτενίζοντα ἐναλλός μετὰ δισταγμοῦ καὶ ἀγωνίας τὸ περιδόξον Καπιτώλιον καὶ τὸν φρικτὸν Γολγοθᾶν. Ἐκεῖ ὑψοῦτο τὸ ιστορικὸν μεγαλεῖον ἐνὸς μεγάλου λαοῦ κατακτήσαντος τὸν κόσμον καὶ ἐπιβαλόντος τοὺς νόμους καὶ τὴν θέλησιν. τού εἰς τὴν ἀνθρωπότητα, καὶ ἐδῶ ὑψοῦτο τὸ ἀποτόπαιον δργαγον ἀτιμωτικοῦ θανάτου· ἐπὶ τοῦ ὅποιον αἱ ἀμαρτίαι τῆς ἀνθρωπότητος καθήλωσαν τὸν Θεάνθρωπον. Ἐκεῖ ἀντίχουν ἀκόμη τῶν πολεμικῶν θριάμβων ὃς ἐνθύμουσιδεις ἀλαλαγμοὶ, καὶ ἐδῶ ἀσθνής καὶ, ἀπονος ὡς ψύχυρος θνήσκοντος ἀπέμενεν ἡ ἀπήχησις ἐσχάτης πνοῆς ἀρθρούσης μυστηριώδης ἐπιφάνησιν «Τετέλεστε;». Ἐκεῖ τὸ ἀνθρώπινον μεγαλεῖον ἀπολάμπτον δῆλην τὴν αἴγλην καὶ τὴν δόξαν τῆς ἀνθρωπίνης μεγαλορύτας, ἐδῶ ἡ θέα τῆς ἀγωνίας, τῆς ταπεινώσεως, τῆς ἐσχάτης ἀδυναμίας, τῆς ἐγκαταλείψεως τῆς ὑπερτάτης αὐτοθυσίας «Μηλέ, Μηλέ, Λαχεί Σαβακούνη;»

Οι Ρωμαίοι λεγεωνές γαριφώντες και ἄγρεψοι παραπέσσονται υπέροπλοι κατά τῶν πρώτων καὶ ἀσθενῶν χριστιανικῶν δυνάμεων τοῦ Κωνσταντίνου καὶ πρὸς τὸ πάραδόξον καὶ μυστηριῶδες σύμβολον τοῦ Σταυροῦ ἀντιτάσσουσι τὸν ἀπ' αἰώνων ἥδη ὑπερῆφανον καὶ νικηφόρον ἀετόν. Ή τύχη τοῦ κόσμου ὡς ἀτοφασισθῇ ὑπὸ τῆς τύχης τῆς ἐπικειμένης σύγκρουσεως τῶν δύο στρατιῶν τοῦ παλαιοῦ εἰδιωλολατρικοῦ κόσμου καὶ τοῦ ἐν τῇ γενέσει καὶ διατάσσει διατελοῦντος χριστιανικοῦ κόσμου.

«Τούτω τῷ σωτηριώδει σημείῳ, τῷ ἀλγθεῖ ἐλέγκω τῇ ἁνδρείᾳ τὴν πόλειν ὑμῶν ζυγοῦ τυραννικοῦ δικαιολογεῖσαν ἡ λευθέρωστα...» επέγραψεν δὲ Νεκτῆς Κωνσταντίνος ὑπὸ τὸ σταυροειδὲς δόρυ Του ἀνακινητήσαν τὸν Σταυρὸν ὡς ἔμβλημα τῆς ἀληθίδης ἀνδρείας κατὰ τῶν τυράννων καὶ ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας τῶν λαῶν. Οὐ σχετικός τούτοις οὐδὲν γιγαντοῦτα εἰς οὐδανίαν βροντὴν κηρύττεοισαν εἰς τὸν κόσμον τὴν ἐλευθερίαν τῆς ἀνθρωπότητος ἀπό πάντων τῶν τυράννων. Ή ήταν δύναμις τὸν Σταυρὸν φισσᾶσσει τὰς γορτιανικὰς σπρα-

Ο Σταυρός δύο βασιλέων τὸ ἀπόστητον τρόπαιον καὶ ὁ ἀποσμάγητος θυρεός καὶ τὸ ἔνθεον σκῆπτρον τῶν Βασιλέων, τῶν ὑπὲρ τῆς κοινωνίας πάτερος ἀγνωνῶν μένον, καὶ τὸ διοικήσιον καὶ τὸ

Ο Σταυρός απορίνει τη αιτήσιμη πολιτική και την ω. αιδομαζήσης σύνθετος και το ενέργειο σκηνιτρών των Βασιλεών, των υπερ της χριστιανικής πιστεώς αγωνιζομένων, και το δρμητρίου και το έργυμα του νέου κράτους της έλευθεριας και της προόδου, της φιλανθρωπίας και της ήμεροσεως έντων καθημερινών.

Ανευ τοῦ Σταυροῦ ἐφαίνετο ἀνέκανος νὰ ζῆσῃ ἡ φυλὴ ἡμῶν καὶ μετ' αὐτῆς ἡ πεπολιτισμένη ἀνθρωπότης, καὶ δε ἀνηράγη οὗτος ὑπὸ τῶν πυρολατῶν στρατῶν τοῦ Χοσρόη ἐφαίνετο ἔκλεπτος καὶ ἡ Βυζαντινὴ Αὐτοκρατορία μετ' αὐτοῦ.

Άδυντας καὶ ἀνίκανος φαίνεται ἡ Κωνσταντινούπολις ν' ἀποκρούσῃ τοὺς πάντοθεν ἀτειλαῦντας αὐτὴν βαφβάρους ἔχμοφους καὶ τὸ χριστιανικὸν κράτος ἐπὶ μικρὸν ἀκμάσαν φαίνεται πλονούμενον ὑπὸ τὰ πλήγματα αὐτῶν.

«Δέσποτα Θεὲ καὶ Κύριε Ἰησοῦ Χριστὲ, μὴ παραδῷς ἡμᾶς εἰς ὄνειδος τοῖς ἔχθροις Σου διὰ τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν, ἀλλ᾽ ἐπιβλέψας ἐλέησον καὶ τὴν κατὰ τὸν ἔχθρον Σου νίκην δὸς ἡμῖν. Ὡτας μὴ καινήσωνται οἱ ἀλάστορες κατὰ τῆς σῆς κληρονομίας ἐπαιρόμενοι»· καὶ ἀπεργόμενος κατέλιπε τὴν Ήδον οὐεὶς χειρας τοῦ Θεοῦ καὶ τῆς Θεομήτορος πεποιθώς ὃι διὰ τῆς πίστεως θὰ καθίσταντο Ικανοὶ αἱ ἀσθενεῖς ἐν αὐτῇ δυνάμεις νἀδικορύσουσι πάντα κύνοντον.

‘Η ἐκστρατεία τοῦ Πρακτείου ὑπὲρ τοῦ Σταυροῦ καὶ τῆς σωτηρίας τῆς Αὐτόκρατορίας τον ἔφερεν δύο τὸ ἡμικύριον ὑψος καὶ τὴν ἡμικύριην δύναμιν τῆς ἐκστρατείας τοῦ Κονσταντίνου κατὰ τῆς εἰδωλολατρικῆς Ρώμης, τὴν ἓνταγὴν ἀδυναμίαν ἰσην ἔχουσα πρός αὐτήν, ἀλλὰ καὶ ἡ ἀντί νέκρη, νίκη σωτηριώδης διὰ τὴν ἀνθρωπότητα ἐπέστεψε τὸν ὄντινος εὐσεβῆ καὶ μηδῆτες ὑπὲρ τοῦ Χριστοῦ καὶ τοῦ Σταυροῦ ἀγῶνα. Ὁ Θεὸς καὶ ἡ Θεομήτωρ ἀνασώζουσι τὴν Πόλιν ἀπὸ τῶν ἐπιβούλων Ἀβάρων καὶ τῶν Βουλγάρων καὶ κλῆρος καὶ λαὸς καὶ ἡ περιόδειος Πόλις ἔδουσι

«Πήγε προπειραμάχω Στρατηγό τὰ νικητήρια ώς λυτρωθεῖσα τῶν δεινῶν εὐχαριστήρια».

Τό δένδοξόταν και ὑψιστον τρόπαιον τῆς ἐπιτεοῦ ἐκστρατείας του, τὸν Τίμιον Σταυρὸν ὑφωσεν· Ἡρόκλειος καὶ πάλιν κατὰ τὴν ἡμέραν ταύτην ἐπὶ τοῦ φρικτοῦ Γ'ολγοθᾶ καὶ ἡ Ἑλληνοχριστιανικὴ οἰκουμένη ἔψαλεν αὐτῆς τὸν ἐπινέκτιον ὄνμον «**Ξῶσον, Κέντε, τὸν λαχόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν Σου....**»

